

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות ב.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

אמורה במלח. שלא תפסוק מקרבנות. בין לרבי יהודה בין לר' יוחנן ליהא מדי אלף משמעת דוישין: רב. דאמר י"א (ו)האמורה האמורה לא כתפא דידן ס"ל דאמר לא מלח הקומץ כשר: שור לגבי פוסח. דלמית קומץ בראשון של מנחה היא כדאמר בשמעתא בראשון של מנחה פסח מולחם אל

תן: עֲשֵׂה. נִקְרָא קֶרֶן שְׁמֹרֶה
 יְלֹת הַפֶּלֶא עַל קֶרֶן הַעֲשֵׂה
 ה' וְדַם אֶחָד קֶרֶן שְׁמוֹ
 הַ: הַחַיָּה: אֲרִיסִים בָּזֵין לֵה
 שְׁמֵרֵה עֲשֵׂה לְהַקְטִיר: אֶף
 שְׁמֵרִין עֲשֵׂה עֲשׂוּן מִלֵּה יִלֹּא
 וְדַם: (א) וְדַם קֶרֶן דִּמְנָה
 שְׁמֵרִים וְדַם שְׁמֵרִין אֲדִמְרִין
 וְשֹׁר לְהַעֲשֵׂה: (ב) אִי מִה
 מִיּוֹדֵה שְׁמֵרֵה. הִי פִּיךְ
 אִימָה הִי אִימָה קֶרֶן כִּל דִּמְנִי
 הִלֵּל זֶה שְׁמֵרִים כִּלֵּה חֹבֶה
 הִלֵּל מִדְּנִי נִמִּי דַם דִּמְנִי לֵה לִאֲדִךְ
 נִחַד זֶה דִּמְנִי כִמְסֵה (א) וְאֶף
 מִעֲשׂוּן עֲשֵׂה הוּא דִלְחָה דִלֵּה דִמְנִי
 מִיּוֹדֵה תִּלֵּל: אִי מִיּוֹדֵה אֲרִיסִים
 זֶה דִּמְנִי כִמְסֵה: (א) וְלִרְבִּי
 אֲרִיסִים בָּזֵין חֹבֶה לֵה אֶלֶף דִּלְחָה
 אִי אֶלֶף בָּזֵין מִרְרִין דִּלְחָה זֶה
 מִיּוֹדֵה מִעַל מִנְחָה יוֹמָה (א) לֵה
 כִּדְאֲמֵרִין לִקְחֵן מִסְחָבֶה הִי
 לֵה לִמְלֵךְ שֶׁן אֲבִי: טִמֵּה יִמְנֵן
 עַל כִּכְרָה (א) מִסְחָבֶה כִּדְנִי
 לֵה אִי בִּחַד זֶה אֶלֶף אֲרִיסִים
 טִמֵּה לִמְעוּשֵׁי חֹד מִיּוֹדֵה: כֹּלֶה. נֶס
 יִמְנֵן: (א) קֶרֶן. (א) בִּלֵּה (א) קֶרֶן
 קֶרֶן מִנְחָה (וִיקָרֵה) אִי פִּנִּי
 כִּלֵּה הַאֲמֹרֶה עַל לִנְוֵה
 דִּבִּי הִי עַל עֲשׂוֹן לִקְחֵן (א)
 אִי פִּחְמוֹ מִן הַקֶּרֶן: מִנְחָה כִּמְסֵה.

(ד) וְדַמְיוּסִי דִמְעֵי הוּא: כֵּן
 (ה) חֲמִינִין: קִשֵּׁי קִדְּשִׁים. וְזִמְיָ
 צִבּוֹר הַדֵּימִי נִבְדָּה עֲלֵיהֶם דְּקִישֵׁי
 יִסְיָ נִינְהוּ וְהַעֲגִג דְּלִשְׁמֵי הֵן דִּהֵא
 וְנִכְלִין אֵלֶּה יוֹס וְלִיָּה דְּחִמְרִין
 מִקְמוֹן (ו) וְנִחִישׁ דָּךְ (ד): וְזִמְיָ
 צִבּוֹר וְהַשְׁמֹתָ כִּי: וְהֵא אֲחֵרִים (ה)
 כֵּן מִנְהָ מִנְהָ מִנְהָ: וְסֵא אֲחֵרִים אֲחִין
 וְמִהֵם אֲרִיבִיא לְבוֹנֵה וְכִלְהוּ
 דְּלִרְחִין עֲשִׂים וְעַל כֵּן קִרְבָּן מוֹ
 אֵל: כֵּן קֶאֱמֵר. הֵיא דְּפִרְקִין אֵין
 אֵל מִיָּה הוּא קֶאֱמֵר אֵין חִמָּה לֵּן
 כִּדְרֵשָׁתָּה מִה מִנְהָ מִיִּחוּדָה
 כִּכְלָל וּפְרָט דְּרִשְׁתִּין קִרְבָּן דִּלְשֹׁן
 מִתְקַן: פִּרְטֵי: מִנְהָ אֵין מִיָּה
 נֵאֵל אֵל: וְהֵיא דְּפִרְקִין אֵין לֵן אֵלֵּה
 מִיָּה כִּלְהוּ חֲמִינִי: דִּרְדֵּא אֲחֵר
 אֵל: קִרְבָּן תְּקִירִים מֵלֵא. דֵּאִי נִמְיָ
 כֵּן וְכֵן וְכֵן: אֲחִימֵר וְכִלְהוּ
 כֵּל קִרְבָּן חֲסִיד וְכֵל כֵּל וְכֵל אֵין אֲחֵה דֵן אֵלֵּה כְּעִין הַפֶּה
 יִכְדוּ לֵהֶן כֵּן הֵיא: אָף כֵּן הֵאֲרִישִׁים עֲשִׂים עֲשׂוּיִים
 הֵיא: אֲחִימֵרִים: וְסִפִּי: יוֹן: אֲדִרְבֵּה. לְזֹכֶר דֵּם אֲחֵה דֵּהִי אֵין
 יִסְיָ דִמְיָ שְׁמִכְפֵּר חֲטָאוֹ שְׁמָח: אֵלֵּה. לֵהִי לֵא אֲחִירֵי דֵם אָף
 הֵיא דְּלִבוֹנֵה אֵלֵּה עִם הַמִּנְחָה כִּבְלִי אֲחֵד וְתִכְסִּים אֵין אֲחִין עִם
 הֵיא קֶרֶא הוּא אֲחִימָא דִּעְשׂוּן מִלְּנָה מִשּׁוּם דְּדִמְיָ לִמְנַחֵה כִּדְּדֵא דְּשִׁמְחִי
 יִכְדוּ דֵּא דִּלְחִמִּים אֲחִין לֵה חוֹבֵה אֲחִירִין דִּעְשׂוּיִין מִלְּנָה: אֲחִישִׁים
 יִכְדוּ אֲחִרִים (ב) כְּעוֹרֵה אֵלֵּה דֵם פִּעְמִים שְׁעִבְדוּחִיו כְּפִיעִים עַל כֵּן
 יִכְלֵן כְּעוֹמֶתֶת הַנּוֹף וְאִשְׁלִי קוֹמֶן הַשּׁוֹף מִמִּיר וְאֵין כֵּן מִשּׁוּם מִיגוֹל וְשֵׁם
 אֵלֵּה. וְעַד לֵיכֹא מִיָּה דְּמִפְרֶשֶׁת בְּנִקָּ' יוֹמָא דְּפִ' הַעֲוִילֹא (ו) (ד' פ. 5)

[illegible]

אימת מה הפרט מפורש שאחרים באים חובה לה וגם מותרת. פירושו וימנע כללל קמא דוקא אי מי פאילו למ"ד כללל נצחא דוקא בעינן שני לדדין כדמוכא בריש בכל מערבין (ערוךין ע"ד כח). ויפריך עיין בפרק שלשה מינין (מ"ד ע"ה) ושמה י"ט מקומות [ב] שנים ושלשה י"ט מקומות לא מצינו שם

י' ר' יהודה ר' שמעון
מלך עולם הוא ונאמר
לם כשם שאי אפשר
א' אפשר לקרנות
ר' כ' כתנא ר' י' ס"ל
מ' ליה אבי י' הכי
לא אלא (ל' א' ק' כ' ה'
ל' כ' אלא ו' אמר
ע' שז' ק' ר' ל' ל' ג' ל' ל'
ר' ר' כ' ב' ב' ר' ב' ר'
ר' ת' ת' ת' ת' ת' ת'
מ' מ' מ' מ' מ' מ'
א' א' א' א' א' א'
ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ת' ת' ת' ת' ת' ת'
כ' כ' כ' כ' כ' כ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ש' ש' ש' ש' ש' ש'
מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ת' ת' ת' ת' ת' ת'
ר' ר' ר' ר' ר' ר'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ההבאה בפני עצמה ולכונה הבאה בביוכין והקטרת
בהן משיח ומנחת נסכים אימורי חטאת ואימורי אשם
אימורי קדשים קלים ואברי עולה ועולת העוף ^י מנין
לעגן תקריב מלח אבר מר אין לי אלא קומץ (מנחה)
מרבח אני את הלבונה שכן באה עמה בכלי אחד
ויוחדת שאחרים באין חובה לה הכי קאמר אימא קרבן
ופרט אין בכלל אלא מה שפרט מנחתה אין מידי
על כל קרבן חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן
פרט מפורש שאחרים באין חובה לה אף כל שאחרים
יבאין חובה לה מאי ניהו עצים אף כל עצים אימא ^י
לה (ניה) לבונה ^י ואייתי דם דאימא נסכים ^י נסכים
מ"ט אכילה ושתייה אדרבה כפרה ושמחה אלא לבונה
מ"ט (נסכים אין באין בכלי אחד) אבל עצים כי היכי
גבי מתכשרא בהו כולוהו קרבנות ואימא ^י מה הפרט
חובה לה ומתרת אף כל שאחרים באין חובה לה
הבאה בביוכין דשריא להם ^י אבל מידי אחרינא לא
ולא מעל דמך מכלל דהנך כולוהו אתו בחד צד אמר
ול דמך ואימא מעל מנחתך ולא מעל איכריך מסתברא
כן ^י (אשכ"נ טמ"א סימן) אחרים באין חובה לה כמותה
מותרת נותר כמותה טומאה כמותה מעילה כמותה
אדרבה

ועל כרחק הדרינו למילתא קמיימא לכל (ו) שאתרים באין לה חובה
מלה (ב) ואיסי דם דאינא נפשים. יין ושמן באין לחובה לזבח:
אם לאחור כפרת על שפיך על החטא בא היין המשמח אלהים
אז גב דנפשים באין לו חובה לא דמו לזבונה הבאה (ב) לו חובה
אז כבלי אדם: מדרשיריבין מל מנפחד. למעוטי דם אלחמא או חו
מנחמה מכלל דהך כולה דלא מעטעביה קרא (ו) מהד דז מחא (ב) כיון
על האש גשרפה למעוטי דם שאינו גשרף: בחוק כמסופה. דכל מנחה
הבדים ועל הפרוכת: מנחה ואכרים חייבין משום נותר וטומאה אם
משום נותר וטומא (א) וליף לה (נחמה דה). משארם הם מקדישים ויבא (ב).
חמא קראי כתיבי בדם חד למעוטי מנותר וחד מטומאה וחד ממעילה:

[illegible]

עין משפט
גד מצוה

י"א א ב מ"י פ"ה מהל' אפר
מזבח הלכה יא:
י"ב ג מ"י שם הלכה יב ופ"ה
מהל' פסוק"מ הלכה עז:
י"ג ד מ"י פט"ז מהל' מעשר
הלכה יד ופ"ד מהל' תמיד
ומקטין ה"י:

שימה מקובצת (רמסד)

[illegible][illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com